

Planeerimisseaduse muutmise seaduseelnõu väljatöötamise kavatsus

- I. Probleem, sihtrühm ja eesmärk
- II. Hetkeolukord, uuringud ja analüüsid
- III. Probleemi võimalikud mitteregulatiivsed lahendused
- IV. Probleemi võimalikud regulatiivsed lahendused
- V. Regulatiivsete võimaluste mõjude eelanalüüs ja mõju olulisus
- VI. Kavandatav õiguslik regulatsioon ja selle väljatöötamise tegevuskava

I. Probleem, sihtrühm ja eesmärk

1. Probleemi kirjeldus ja selle tekke põhjus

Käesoleva väljatöötamiskavatsuse eesmärgiks on 1.07.2015 aastal jõustunud ehk tänaseks üle kolme aasta kehtinud planeerimisseaduse (PlanS) ja planeerimisega seotud osas ka ehitusseadustiku (EhS) ja ehitusseadustiku ja planeerimisseaduse rakendamise seaduse (EhSRS) muutmise järgmistel põhjustel:

1. Praktikast ilmnunud probleemid PlanS rakendamisel;
2. PlanS koosõlla viimine teiste õigusaktidega (KehJS, HMS, EL Direktiiv);

Lisaks lähtudes Eesti Tööandjate Keskliidu pöördumisest otsustas Vabariigi Valitsuse majandusarengu komisjon 28.08.2018 koosolekul, et vajalik on PlanS –s sätestatud detailplaneeringute menetlustähtaegade lühendamine (vt p 3).

1. Praktikast ilmnunud probleemid seaduse rakendamisel

Kehtiv planeerimisseadus koostati ajavahemikul 2008-2013 planeerimis- ja ehitusõiguse kodifitseerimise käigus. Aastatel 2008-2010 koostati eelnõu väljatöötamiseks vajalik analüüs, 2010-2013 toimus eelnõu ja seletuskirja koostamine. Kodifitseerimise käigus ühtlustati erinevate õigusvaldkondade (haldusõigus, ehitusõigus jt) regulatsioonid, sätestati selged planeerimispõhimõtted, nõuded avalikkuse kaasamiseks, jpm. Planeerimisseadus jõustus 1.07.2015. Peatselt kolm ja pool aastat kehtinud seaduse rakendamise käigus on eelkõige praktikast tulenevalt ilmnunud probleeme, mis vajavad regulatsiooni mõningast täpsustamist. Eelkõige on tegemist nn „vigade parandusega“, mille käigus täpsustatakse sätete sõnastust või lisatakse puuduolevad normid eesmärgiga tagada üldine õigusselgus ja sätete ühene arusaadavus. Ilmnunud on ka mõningaid põhimõttelisi küsimusi, mis tingivad vajaduse seaduse muutmiseks. Kuna suur hulk planeerimisseaduse rakendajaid on kohalikud omavalitsused, siis on tekkinud olukord, kus mitmed kohalikud omavalitsused tõlgendavad ja seega ka rakendavad seadust erinevalt. Kuna planeeringud (eelkõige detailplaneeringud) on ehitustegevuse aluseks linnalistes piirkondades, raskendab seaduse erinev tõlgendamine ka ehitada soovimatel isikutel oma plaanide elluviimist. Arvestades, et planeerimisega seotud regulatsioon sisaldub ka EhS-s ja EhSRS-s on vajalik ka nimetatud seadustesse mõningate muudatuste sisseviimine.

Kuna PlanS kohaselt on planeeringuliikideks üleriigiline planeering, riigi eriplaneering, maakonnaplaneering, üldplaneering, kohaliku omavalitsuse eriplaneering ja detailplaneering, on alljärgnevalt toodud välja ilmnunud probleemid PlanS-s sätestatud planeeringuliikide kaupa ja seejärel praktikas ilmnunud kitsaskohad EhS-s ja EhSRS-s.

1.1 Riigi eriplaneering

Praktikas on ilmnunud näiteks järgmised probleemid:

1.1.1. PlanS § 41 lg 1 kohaselt teeb Vabariigi Valitsus riigi eriplaneeringu asukohavaliku vastuvõtmise otsuse. Sama paragrahvi lõige 2 näeb ette, et otsuse vastuvõtmisega kinnitab riigi eriplaneeringu koostamise korraldaja mitmeid sättes nimetatud asjaolusid. PlanS § 27 lg 7 kohaselt on aga riigi eriplaneeringu koostamise korraldaja eelkõige Rahandusministeerium, mitte Vabariigi Valitsus. Seega vajab lõike 2 sõnastus kooskõlla viimist lõike 1 sõnastusega ning lõikes 2 nimetatud asjaolude kinnitaja peab olema sama kui otsuse tegija ehk Vabariigi Valitsus.

1.1.2 PlanS § 42 lg 5 kohaselt teatab riigi eriplaneeringu koostamise korraldaja kinnisasja omanikule, kelle kinnisasja suhtes ajutist planeerimis- ja ehituskeeldu kohaldatakse ja vajaduse korral isikutele, keda ajutine planeerimis- ja ehituskeeld võib puudutada, keelu kehtestamise kavatsusest ja põhjustest tähtkirjaga hiljemalt 14 päeva enne ajutise ehituskeelu kehtestamist.

Ajutise planeerimis- ja ehituskeelu kehtestamisest teavitamisel on jäänud sätestamata kohustus teavitada keelust ka kohalike omavalitsusi, kelle territooriumil ehituskeeluga hõlmatud kinnisasi asub. Eeltoodu on aga äärmiselt oluline, kuna just kohalik omavalitsus on see, kelle pädevuses on enda territooriumil nii planeeringute kui ehituslubade menetluste läbiviimine ja otsuste langetamine, mistõttu võib tekkida olukord, kus kohalik omavalitsus väljastab ehitusloa alal, mille osas on REP koostamise käigus kavas kehtestada ehituskeeld.

1.1.3 PlanS riigi eriplaneeringu kehtestamist reguleerivas paragrahvis (§ 53) on jäänud sätestamata, milline teave riigi eriplaneeringu kehtestamise teates peab sisalduma. Arvestades, et ülejäänud planeeringuliikide puhul näeb seadus ette nõuded planeeringu kehtestamisest teavitamisele, sh teate sisule, siis riigi eriplaneeringu puhul seda ettenähtud ei ole. Eeltoodu võib põhjustada olukorra, kus teates avalikustatav teave ei pruugi olla piisav ega täita seega teavitamise eesmärki.

1.1.4 PlanS § 43 lg 1 sõnastus näeb ette, et pärast asukoha eelvaliku otsuse kehtestamist koostatakse riigi eriplaneeringu detailne lahendus, millega määratakse kavandatava ehitise ehitusõigus ning lahendatakse muud käesoleva seaduse § 126 lõikes 1 nimetatud asjakohased ülesanded. Mõistet „asukoha eelvaliku otsuse kehtestamine“ on kasutatud ka PlanS § 111. PlanS teistes muudes riigi- ja kohaliku omavalitsuse eriplaneeringu sätetes kasutatud mõistet „asukoha eelvaliku tegemine“, mistõttu on mõiste „asukoha eelvaliku otsuse kehtestamine“ tekitanud PlanS rakendajates mõningast segadust ja mitmeti mõistmist, kuna asukoha eelvaliku otsus ei lõpeta menetlust, vaid sellele järgneb planeeringu detailse lahenduse koostamine ning planeeringu kehtestamine.

1.2 Üldplaneering

Praktikas on ilmnunud näiteks järgmised probleemid:

1.2.1 PlanS kohaselt on üheks üldplaneeringu ülesandeks rohevõrgustiku toimimist tagavate tingimuste täpsustamine ning sellest tekkivate kitsenduste määramine. Arvestades, et rohevõrgustiku üldine asukoht kantakse üldplaneeringusse maakonnaplaneeringu alusel ning maakonnaplaneeringu täpsusaste on oluliselt üldisem, tuleks üldplaneeringus täpsustada ka rohevõrgustiku asukohta, milleks tänane sätte sõnastus aga õigust ei anna.

1.2.2 PlanS kohaselt (§ 75 lg 1 p 21) on üldplaneeringu üheks ülesandeks asula või ehitiste kaitseks õhusaaste, müra, tugeva tuule või lumetuisu eest või tuleohu vähendamiseks või metsatulekahju leviku tõkestamiseks lageraie tegemisel langi suurusele ja raievanusele piirangute seadmine. Samas ei ole säte üheselt kooskõlas metsaseaduse § -ga 23¹, tekitades segadust nii kohalike omavalitsuste kui ka maaomanike seas. Eeltoodust tulenevalt tuleb kaaluda võimalusi ja leida lahendus sätete omavahel kooskõlla viimiseks.

1.2.3 PlanS kohaselt on detailplaneeringu üheks ülesandeks ka kuritegevuse riski vähendavate tingimuste määramin, samas ei ole nimetatud ülesannet sätestatud üldplaneeringu ülesandena. EVS 809-1:2002 „Turvalise elukeskkonna standard“ toob ära erinevad kuriteo riski ja kuriteo hirmu hindamise meetodid ning nende riskide vähendamise vahendeid, menetlusi ja tegevuskavu läbi linnaplaneerimise ja arhitektuursete lahenduste. Standard on mõeldud kasutamiseks nii rajatavates kui ka juba olemasolevates linnapiirkondades. Projekti „HOME/2012/ISEC/AG/4000004321“¹, mis lõppes 30.11.2015 ja hõlmas viit riiki (Eesti, Läti, Leedu, Soome ja Holland) ning mille eesmärgiks oli tõhustada CPTED meetodite (kuritegevuse ennetamine ehitatud keskkonna kujundamise kaudu) arendamist ja efektiivset kasutamist kõigis projekti partnerriikides. Kuni 30.06.2015 kehtinud PlanS kohaselt oli üldplaneeringu ülesandeks mh ettepanekute tegemine linnakeskkonna kuritegevusriskide ennetamiseks planeerimise kaudu. Seega puudub täna kohustus üldplaneeringu koostamisel kuritegevuse riskidega seonduvate asjaolude arvestamiseks, mis aga ei toeta eelnimetatud standardi ega CPTED meetodite kasutamist ning turvalise elukeskkonna tagamist

1.3 KOV eriplaneering

Praktikas on ilmnenu näiteks järgmised probleemid:

1.3.1 PlanS § 99 lg 2 näeb ette, kellega tuleb kohaliku eriplaneeringu koostamisel teha koostööd. Regulatsiooni tasandil puudub üheselt sätestatud kohustus teha koostööd naaberomavalitsusega. Kohalik eriplaneering on planeeringuliik, millega valitakse asukoht olulise ruumilise mõjuga ehitisele, millega kaasnevad mõjud võivad ulatuda ka naaberomavalitsuste territooriumile. Kuigi planeeringu koostamise korraldajal on alati õigus teha koostööd ja kaasata menetlusse ka täiendavalt isikuid ja asutusi (lisaks seaduses toodud nõuetele), võib siiski tekkida olukord, kus naaberomavalitsus, kellele mõju ulatub, jääb planeeringu koostamisse kaasamata, mis ei ole kooskõlas PlanS koostöö ja kaasamise üldiste põhimõtetega.

1.3.2 PlanS § 101, mis reguleerib KOV eriplaneeringu läbiviimist, lõikes 4 on ekslikult sätestatud, et avaliku väljapaneku käigus kirjalikult arvamust avaldanud isik võib loobuda oma arvamusest, teatades sellest riigi eriplaneeringu koostamise korraldajale kirjalikku taasesitamist võimaldavas vormis. Sättes on aga eesmärgiks olnud aga sätestada, et arvamusest loobumisest tuleb teatada KOV eriplaneeringu, mitte riigi eriplaneeringu koostamise korraldajale.

1.4 Detailplaneering

Praktikas on ilmnenu näiteks järgmised probleemid:

1.4.1 Ühe detailplaneeringu koostamise kohustusliku olukorrana on kehtivas seaduses sätestatud olemasoleva hoone laiendamine üle 33 protsendi selle esialgu kavandatud mahust. Kuna alla nõutud

¹ https://planeerimine.ee/static/sites/2/cpted_c_en.pdf

protsendi laiendamine võib nimetatud sätte alusel toimuda ilma detailplaneeringuta, on väga oluline, kuidas mahtu arvutatakse. Kuna vastavalt majandus- ja taristuministri 05.06.2015 määrusele nr 57 „Ehitise tehniliste andmete loetelu ja arvestamise alused“ on hoone maht määratud maapealse ja maa-aluse mahu summana², siis võib näiteks maa-aluse mahu olemasolul laiendada hoonet selle arvelt proportsionaalselt ka maa peale. Selline lähenemine ei olnud algselt seaduse väljatöötamisel eesmärgiks, kuna sellise laiendamise tulemusena võib kaduda hoone proportsionaalsus ning see ei pruugi ta sobitada juba varem ehitatud keskkonda.

1.4.2 PlanS näeb iga planeeringuliigi juures ette nõuded, keda tuleb konkreetse planeeringu koostamise kaasata ja kellega tuleb teha koostööd. Eeltooduga kaasneb aga kohustus erinevatele isikute ja asutuste teavitamiseks planeerimise erinevatest etappidest (planeeringu algatamisest, avalikust väljapanekust, avalikust arutelust jm) kogu planeerimismenetluse jooksul. Kuna eeskätt detailplaneeringute koostamisel tuleb sageli kaasata menetlusse ka kinnistute omanikud, millel asuvad korterelamud, siis eriti suurtes korterelamute piirkondades (n Väike-Õismäe, Lasnamäe, Annelinn jm) tuleb igale korteri omanikule teated edastada personaalselt, mis on kohalikele omavalitsustele kulukas ja aeganõudev. Põhjuseks on asjaolu, et korteriomandi- ja korteriühistu seaduse § 1 lg 4 kohaselt on korteriühistu eraõiguslik juriidiline isik, mille liikmeteks on kõik ühe korteriomanditeks jagatud kinnisomandi korteriomandite omanikud. Seega ei ole korteriühistu kinnisasjade (ehk korteriomandite) omanik ning seega ei piisa, kui korteriühiste puhul teated edastada vaid korteriühistule. Kuni 30.06.2015 kehtinud PlanS nägi ette, et korteriomanditeks jagatud kinnisomandi puhul loetakse käesolevas seaduses sätestatud kohustus edastada teade kinnisasja omanikule täidetuks juhul, kui teade on edastatud korteriomanike ühisuse valitsejale või korteriühistule, kuid täna kehtivast PlanS-st on vastav säte välja jäänud.

1.4.3 Kehtivast regulatsioonist ei ilmne üheselt, kelle pädevuses on ÜP-d muutva DP algatamine, kas KOV valitsuse või volikogu. Puudub ühene selgus, kellel on õigus üldplaneeringut muutva detailplaneeringu algatamiseks.

PlanS § 128 lg 1 kohaselt detailplaneeringu algatab kohaliku omavalitsuse üksus. Tulenevalt kohaliku omavalitsuse korralduse seadusest (KOKS) on tegemist ülesandega, mille lahendamise võib volikogu delegeerida valitsusele (KOKS § 21 lg 2). Üldplaneeringut muutva detailplaneeringu menetluse erinormid on sätestatud PlanS §-s 142, mille lg 2 kohaselt üldplaneeringu põhilahenduse muutmise ettepanekut sisaldava detailplaneeringu koostamisele kohaldatakse üldplaneeringu koostamisele ettenähtud menetlust. KOKS-st tulenevalt on üldplaneeringu algatamine volikogu ainupädevuses. Seega kuigi detailplaneeringu algatamise delegeerimine linna- või vallavalitsusele on lubatud, puudub ühene selgus, kas see on lubatud ka üldplaneeringut muutva detailplaneeringu puhul. Arvestades eeltoodut on erinevad KOV-d tõlgendanud sätteid erinevalt, mistõttu vajab regulatsioon täpsustamist.

1.4.4 PlanS § 125 lg 5 näeb ette KOV-le võimaluse teatud kahe eelduse olemasolul loobuda detailplaneeringu koostamise kohustuse nõudest asendada see projekteerimistingimustega. Hetkel kehtiv regulatsioon annab võimaluse (ja seda ka praktikas tehakse) tõlgendada sätet nii, et detailplaneeringu projekteerimistingimustega asendamiseks piisab vaid ühe loetelus toodud eelduse olemasolust. Samas on regulatsiooni tegelikuks eesmärgiks sätestada, et täidetud peavad olema

² Majandus- ja taristuministri 05.06.2015 määrus nr 57 „Ehitise tehniliste andmete loetelu ja arvestamise alused“. RT I, 10.06.2015, 8.

<https://www.riigiteataja.ee/akt/110062015008>

mõlemad eeldused (ehitis peab mahuliselt ja otstarbalt sobituma piirkonna väljakujunenud keskkonda (arvestades piirkonna hoonestuslaadi), samuti peab üldplaneeringus olema määratud vastava ala kasutus- ja ehitustingimused, sh projekteerimistingimuste aluseks olevad tingimused ning ehitise püstitamine või laiendamine ei tohi olla vastuolus üldplaneeringus määratud muude tingimustega).

1.4.5 PlanS § 130 lg 3 näeb ette, et taotletud planeeringuala muutmine planeerimisalase tegevuse korraldaja ja huvitatud isiku kokkuleppel on lubatud vaid planeeringu algatamisel. Samas teatud juhtudel võib ilmned vajadus täiendavate ehitiste rajamiseks, mis on olemuslikult planeeringualaga seotud või vajalikud planeeringuala toimimiseks (n ristmik, trasside rajamine) ning eeldavad täiendavate alade planeeringualasse hõlmamist, selguda alles planeeringu koostamise käigus. Tänapäevane regulatsioon aga planeeringuala muutmist peale planeeringu algatamist ei käsitle.

1.4.6 Kuigi vastavalt PlanS-le on kõigil kohalikel omavalitsustel kohustus üldplaneeringu koostamiseks, on täna mõningaid KOV-e, kellel on osa territooriumist üldplaneeringuga katmata. Samuti võib praktikas tekkida olukordi, kus kohus tühistab üldplaneeringu kas tervikuna või osaliselt Selleks, et ka üldplaneeringu puudumisel juhtudel oleks detailplaneeringu koostamine võimalik, tuleks kaaluda regulatsiooni kehtestamist, mille kohaselt on üheselt mõistetav, et sellistel juhtudel tuleb detailplaneeringu koostamisel lähtuda üldplaneeringu menetlemisele ettenähtud nõuetest.

1.5 Ehitusseadustiku ja planeerimisseaduse rakendamisseadus

Ehitusseadustiku ja planeerimisseaduse (EhSRS) rakendamise seaduse kohaselt on nii maakonnaplaneeringus kui ka üldplaneeringus tehtud ehitise auskohavaliku alusel võimalik asuda koostama detailset lahendust. Eeltoodud võimalus on 10 aasta jooksul alates EhSRS jõustumisest. Nimetatud regulatsiooni eesmärgiks oli sätestada, et kui vana PlanS alusel (kehtis kuni 30.06.2015) koostatud maakonna- või üldplaneeringus on tehtud asukohavalik ehitisele, mis uue PlanS kohaselt oleks riigi- või kohaliku omavalitsuse eriplaneeringu objektiks, ei ole riigi- või kohaliku omavalitsuse eriplaneeringu alusel asukoha valiku teostamine vajalik, vaid võib kohe asuda detailset lahendust koostama. Seega näeb EhSRS ette, et maakonnaplaneeringus kehtestatud asukohavaliku või maakonnaplaneeringu teema- või osaplaneeringu alusel on detailsema lahenduse koostamine lubatud kuni kümne aasta jooksul pärast käesoleva seaduse jõustumist. Samas ei ole sätestatud täpsustavat regulatsiooni, kuidas toimub sellistel juhtudel detailse lahenduse koostamine (sh KSH läbiviimine), mis on teatud juhtudel praktikas probleeme tekitanud, mistõttu tuleks kaaluda sellistel juhtudel detailsele lahendusele täpsustatud nõuete koostamise reguleerimist.

1.6 Ehitusseadustik

Ehitusseadustiku § 26 „Projekteerimistingimused detailplaneeringu koostamise kohustuse puudumisel“ näeb ette nõuded projekteerimistingimuste andmiseks juhtudel, kus puudub detailplaneeringu koostamise kohustus projekteerimistingimused detailplaneeringu koostamise kohustuse puudumisel. Regulatsiooni koostamisel peeti silmas alasid, kus puudub lisaks detailplaneeringu koostamise kohustusele (nt hajaasustuses) ka juba varasemalt kehtestatud detailplaneering. Praktikas on hakatud aga selle sätte alusel andma välja ka projekteerimistingimusi juhtudel, kus detailplaneering on olemas, mis ei ole kooskõlas regulatsiooni eesmärgi ega mõttega.

2. PlanS Kooskõlla viimine muude õigusaktidega

2.1. PlanS kooskõlla viimine keskkonnamõju hindamise ja keskkonnajuhtimissüsteemi seadusega (KeHJS)

Üheks põhimõtteliseks kavandatavaks muudatuseks on täna PlanS-s sisalduva keskkonnamõju strateegilise hindamise (KSH) väljatöötamise kavatsuse asendamine KSH programmiga. Tegemist on põhimõtteliselt samasisuliste dokumentidega, mistõttu ei ole erinevate mõistete kasutamine põhjendatud.

Kuni 30.06.2015 kehtinud planeerimisseadus nägi ette, et planeeringute elluviimisega kaasneva keskkonnamõju strateegilist hindamist korraldati KeHJS sätestatud juhtudel ja korras. Võimaluse korral ühendati keskkonnamõju strateegilise hindamise menetlus planeeringu koostamise menetlusega. Seega kohaldus KSH kohustuslikele planeeringutele nii KSH programmi kui ka aruande koostamise kohustus.

Kuna uue PlanS eelnõu koostamise ajal kavandas Keskkonnaministerium KeHJS muutmist sh KSH programmist loobumist, otsustati PlanS eelnõu koostamise käigus KSH programmiga sarnane instrument planeeringute puhul siiski säilitada ja nimetati see väljatöötamise kavatsuseks.

Täna kehtiv PlanS näeb ette, et planeeringu koostamise käigus läbiviidavale keskkonnamõju strateegilisele hindamisele kohaldatakse PlanS-st menetlusnõudeid. Nõuded keskkonnamõju hindamise aruande sisule ja muudele tingimustele tulenevad aga KeHJS-st. Arvestades, et programm nõue KeHJS –s siiski säilis, on põhjendatud KeHJS-ga ühtse regulatsiooni taastamine ja väljatöötamise kavatsuse asendamine programmi mõistega. Eeltoodu aitab tagada planeeringute KSH nõuete ühtlustamis teiste KSH kohustuslike dokumentide KSH-ga ja suurendada seeläbi õigusselgust ja nõuetest ühest arusaamist ja rakendamist

2.2 PlanS kooskõlla viimine haldusmenetluse (HMS) dokumentide kättetoimetamist ja teavitamist käsitleva regulatsiooni põhimõtetega

PlanS näeb teadete edastamise üldreeglina ette, et planeerimismenetluse osaline teatab planeeringu koostamise korraldajale temale seaduses ettenähtud teadete edastamise soovitava viisi ja selleks vajalikud kontaktandmed. Kui isik teadete edastamise viisi ei teata, edastab planeeringu koostamise korraldaja seaduses nimetatud teated posti teel (ehk siis tähtkirjaga HMS mõttes) füüsilisele isikule rahvastikuregistrisse kantud elukoha aadressil ja juriidilisele isikule vastavasse registrisse kantud aadressil. Seega on elektrooniline teavitamine PlanS-s lubatud vaid juhtudel, kui isik selleks ise soovi avaldab.

Otseselt tähtkirjaga teavitamise kohustus on sätestatud vaid juhtudel, kui planeerimismenetluses ilmneb ajutise planeerimis- ja ehituskeelu kehtestamise vajadus, samuti siis, kui ajutine planeerimis- ja ehituskeeld on juba kehtestatud.

Samas jõustusid 1.02.2018 haldusmenetluse seaduse muudatused, mille peamiseks eesmärgiks oli elektroonilises vormis läbiviidava haldusmenetluse eripära arvestav üldregulatsiooni kehtestamine, mis lähtuks menetluses osaleva isiku õiguste tõhusa kaitse vajadusest ning võtaks arvesse tänapäevaseid nõudeid ja vajadusi isiku ja riigi suhtlemiseks elektroonsel viisil. Muudatustega võrdsustati elektrooniline kättetoimetamine posti teel kättetoimetamisega. Samuti anti haldusorganile kaalutusõigus otsustamiseks, millise kättetoimetamisviisi ta valib. Küll ei välista HMS eriseadustes kohustusliku kättetoimetamise viisi kehtestamist. Eeltoodut arvestades tuleb kaaluda, kas planeerimismenetluses kohustuslikku kättetoimetamisviisi (posti teel) sisaldav regulatsioon on põhjendatud ja vajalik. Arvestama peab, et elektrooniline asjaajamine on aina enam levinud ning elektrooniliste kanalite hulk suurenenud. Alternatiivina on võimalik regulatsiooni muuta nii, et teadete kättetoimetamisel lähtutakse HMS üldisest regulatsioonist, kuid arvestades planeerimismenetluse avalikkusele suunatuse ja kaasavuse suurt osakaalu, on sellise variandi eelistamine kaheldav. Samuti vajab üle vaatamist regulatsioon, mis käsitleb ajalehtedes teavitamist,

kuna peale haldusreformi läbiviimist ei ole kõigil juhtudel põhjendatud teadete avaldamine paralleelselt nii KOV ja maakonnalehes kui ka üleriigilises lehes.

2.3 PlanS kooskõlla viimine EL õigusega

PlanS § 27 lõikes 8 on sätestatud pädeva asutuse määramise kohustus vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 347/2013 üleeuroopalise energiataristu suuniste kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks otsus nr 1364/2006/EÜ ning muudetakse määrusi (EÜ) nr 713/2009, (EÜ) nr 714/2009 ja (EÜ) nr 715/2009 (ELT L 115, 25.04.2013, lk 39–75) artiklile 8. Viidatud määruse kohaldamine pole eriplaneeringutele enam vajalik, sest planeeringud ei kuulu määrusega reguleeritud one-stop-shop süsteemi. Määruses reguleeritud one-stop-shop kohaldub loamenetlustele, mis järgneb planeeringute koostamisele.

3. Eesti Tööandjate Keskliidu poolt Vabariigi Valitsusele esitatud pöördumisest lähtuvad ettepanekud detailplaneeringute menetlustähtaegade lühendamiseks ja täiendavate tähtaegade kehtestamiseks

Käesoleva aasta kevadel pöördus Eesti Tööandjate Keskliidu Vabariigi Valitsuse majandusarengu komisjoni poole ettepanekuga lühendada planeeringute ja ettevõtluseks vajalike lubade taotlemiseks kuluvat aega. Eelkõige puudutasid esitatud ettepanekud detailplaneeringute menetlemise tähtaegade lühendamist ja täiendavate tähtaegade seadmist. Toimusid ka mitmed kohtumised Eesti Tööandjate Keskliidu, Rahandusministeeriumi ja Justiitsministeeriumi esindajate osavõtul, kus eelnimetatud küsimusi arutati. 28.08.2018 toimunud Vabariigi Valitsuse majanduskomisjoni koosolekul otsustati, et riigihalduse ministril tuleb valmistada ette planeerimisseaduse väljatöötamiskavatsus, milles käsitletakse ka detailplaneeringute menetlemisega seotud küsimusi. Nimetatud koosoleku protokollis kohaselt tuli riigihalduse ministril valmistada ette planeerimisseaduse väljatöötamiskavatsus ja esitada see avalikule konsultatsioonile ja kooskõlastamiseks ministeeriumitele, millega kavandatakse järgmised muudatused:

1. tähtaja seadmine detailplaneeringu vastuvõtmisele;
2. detailplaneeringu avalikust väljapanekust teavitamise tähtaja lühendamine;
3. tähtaja seadmine detailplaneeringusse avaliku väljapaneku ja avaliku arutelu alusel muudatuste sisseviimiseks;
4. tähtaja seadmine detailplaneeringu kehtestamisele või kehtestamata jätmisele;
5. valla- või linnavalitsusele õiguse andmine enda kehtestatud detailplaneeringute kehtetuks tunnistamiseks.

Käesoleva väljatöötamise kavatsusega esitatakse ettepanek täiendavate tähtaegade seadmiseks detailplaneeringumenetlustes, eesmärgiga kiirendada planeeringute menetlust.

2. Sihtrühm

Planeeringute koostamine mõjutab kõiki ühiskonnaliikmeid, sest ruumilise planeerimise kaudu luuakse eeldused ühiskonnaliikmete vajadusi ja huve arvestava, demokraatliku, pikaajalise, tasakaalustatud ruumilise arengu, maakasutuse, kvaliteetse elu- ning ehitatud keskkonna kujunemiseks, soodustades keskkonnahoidlikku ning majanduslikult, kultuuriliselt ja sotsiaalselt jätkusuutlikku arengut. Otseselt mõjutavad kavandatavad seadusemuudatused riigiasutusi, kohalikke omavalitsusi, ettevõtjaid ja üksikisikuid lähtuvalt sellest, kas neil on planeerimismenetluses planeeringu koostamise korraldaja või muu planeerimismenetluses osaleja roll.

3. Eesmärk ja saavutatava olukorra kirjeldus

Eesmärk nr 1 – PlanS-s (samuti EHS-s ja EhSRS-s) on üheselt ja selgelt sätestatud nõuded erinevate planeeringuliikide koostamiseks ja projekteerimistingimuste väljastamiseks. Selle tulemusena suureneb õigusselgus ja ühtlustub planeeringute koostamise praktika kogu Eestis. Planeeringute koostamise nõuded muutuvad selgemaks ja üheselt tõlgendatavaks ka planeeringust huvitatud isikutele (nii ettevõtjatele kui ka ehitada soovivatele eraisikutele).

Eesmärk nr 2 – PlanS-s toodud nõuded on kooskõlas teiste, valdkonda kaudselt reguleerivate õigusaktidega (haldusmenetluse seadusega, keskkonnamõju hindamise ja keskkonnajuhtimissüsteemi seadusega). Arvestades haldusmenetluse seaduses kaasajastatud nõudeid elektroonilises vormis läbiviidava haldusmenetluse läbiviimiseks ja dokumentide kätte toimetamiseks, muutub lihtsamaks ja otstarbekamaks ka dokumentide edastamine planeerimismenetluses.

Samuti ühtlustuvad planeerimismenetluse ja sageli selle osaks oleva keskkonnamõju strateegilise hindamise läbiviimise nõuded. Lisaks ühese arusaadavuse tagamisele aitab see kaudselt kaasa ka KSH kvaliteedi tõstmisele ja keskkonnakaalutluste järgimisele menetluse läbiviimisel.

Eesmärk nr 3 – PlanS-s toodud detailplaneeringute menetlustähtaegu sisaldav regulatsioon on läbi analüüsitud ja selle alusel leitud optimaalsed lahendused detailplaneeringute menetlustähtaegade lühendamiseks. Nimetatud lahendused töötatakse välja koos asjaomaste osapooltega. Sobilike lahenduste leidmisel muutub detailplaneeringute menetlemine ja seega ka planeeringute alusel muude lubade väljastamine kiiremaks ja efektiivsemaks.

II. Hetkeolukord, uuringud ja analüüsid

4. Kehtiv regulatsioon, seotud strateegiad ja arengukavad

Seotud strateegiad ja arengukavad.

1) Eesti regionaalarengu strateegia 2014-2020;

2) Üleriigiline planeering „Eesti 2030+“.

- Planeeringute õiguslik regulatsioon on kehtestatud planeerimisseaduses (PlanS) ja rakendussätted ehitusseadustiku ja planeerimisseaduse rakendamise seaduses (EhSRS). Planeerimisprotsessiga seotud haldusmenetlusele kohaldatakse lisaks haldusmenetluse seadust, arvestades PlanSis sätestatud erisustega.

Lisaks sisaldavad planeeringute valdkonda puudutavaid norme mitmed eriseadused: ehitusseadustik (EHS), keskkonnamõju hindamise ja keskkonnajuhtimissüsteemi seadus (KeHJS), kohaliku omavalitsuse korralduse seadus (KOKS), looduskaitse seadus (LKS), maakatastriseadus (MaaKatS), maakorraldusseadus (MaaKS), maapõueseadus (MaaPS), maareformiseadus (MaaRS), muinsuskaitse seadus (MuKS), Vabariigi Valitsuse seadus (VVS), veeseadus (Vees).

PlanSi -s sisalduvate volitusnormide alusel on kehtestatud VV 09.10.2015 määrus nr 102 „Olulise ruumilise mõjuga ehitiste nimekiri“ ja VV 17.12.2015 määrus nr 133 „Planeeringute koostamisel koostöö tegemise kord ja planeeringute kooskõlastamise alused“.

EhSis on volitusnormi alusel planeerimist puudutava aktina kehtestatud Majandus- ja taristuministri 05.06.2015 määrus nr 57 „Ehitise tehniliste andmete loetelu ja arvestamise alused“.

5. Tehtud uuringud

Vajadus seaduste muutmiseks on ilmnud enamasti läbi kohalike omavalitsuste (edaspidi KOV) ja kuni 1.01.2018 järelevalvet teostanud maavalitsuste poolsete märkuste ja tähelepanekute, samuti Rahandusministeeriumile esitatud selgitustaotluste kaudu. Seega on Rahandusministeerium kaardistanud seaduse muutmise vajadusi ning rakendamisel praktikas tekkinud probleeme.

Vajadus PlanS muutmiseks ilmnis ka läbi Eesti Tööstus- ja Kaubanduskoostöökeskuse Vabariigi Valitsuse majandusarengu komisjoni poole ettepanekuga lühendada planeeringute ja ettevõtluseks vajalike lubade taotlemiseks kuluvat aega. Eelkõige puudutasid esitatud ettepanekud detailplaneeringute menetlemise tähtaegade lühendamist ja täiendavate tähtaegade seadmist. 28.08.2018 toimunud Vabariigi Valitsuse majanduskomisjoni koosolekul otsustati, et riigihalduse ministril tuleb valmistada ette planeerimisseaduse väljatöötamiskavatsus, milles käsitletakse ka detailplaneeringute menetlemisega seotud küsimusi (vt ka p 3).

6. Kaasatud osapooled

Huvigruppide kaasamiseks ja nende arvamuse välja selgitamise aluseks on käesoleva väljatöötamiskavatsuse kooskõlastamise ning seejärel võimaliku eelnõu välja töötamise protsess.

Planeerimisega seotud probleemide osas on Rahandusministeeriumi planeeringute osakonna esindajad enne VTK koostamist kohtunud nii Majandus- ja Kommunikatsiooniministeeriumi kui ka Keskkonnaministeeriumi ja Keskkonnaameti esindajatega (keskkonnamõju strateegilise hindamise probleemide arutelul), samuti arutanud vastavaid teemasid erinevate kohalike omavalitsustega. Eesti Tööstus- ja Kaubanduskoostöökeskuse ettepanekute arutamiseks on korraldatud kohtumisi Eesti Tööstus- ja Kaubanduskoostöökeskuse, Rahandusministeeriumi, Justiitsministeeriumi ja Tallinna linna esindajate osavõtul.

III. Probleemi võimalikud mitteregulatiivsed lahendused

7. Kaalutud võimalikud mitteregulatiivsed lahendused

• Avalikkuse teavitamine	JAH
• Rahastuse suurendamine	EI
• Mitte midagi tegemine ehk olemasoleva olukorra säilitamine	JAH
• Senise regulatsiooni parem rakendamine	JAH
• Muu (palun täpsusta)	EI

7.1. Kaalutud võimalike mitteregulatiivsete lahenduste võrdlev analüüs

Avalikkuse teavitamine

Avalikkuse teavitamisega saaks parandada planeeringutest (eelkõige detailplaneeringust) huvitatud isikute, samuti kohalike omavalitsuste teadlikust planeerimismenetluse läbiviimise nõuetest, kuid samas jääksid lahendamata mitmed probleemid, mis on tekkinud sõnastuse ebatäpsusest, samuti ei võimalda teavitamine ühtlustada nõudeid erinevate õigusaktide vahel. Rahandusministeerium (varasemalt Siseministeerium) üleriigilise planeerimisalase tegevuse koordineerijana on läbi viinud koolitusi ja andud selgitusi portaali planeerimine.ee kaudu, millest hoolimata kerkivad jätkuvalt küsimused näiteks eespool kirjeldatud sätete osas. Loomulikult jätkab Rahandusministeerium koolituste läbi viimist ja selgituste andmist ka edaspidi.

Mitte midagi tegemine ehk olemasoleva olukorra säilitamine

Mitte midagi tegemine tähendaks seda, et kehtivat regulatsiooni ei muudeta. Olemasoleva olukorra säilitamisega jätkuksid ja süveneksid VTK-s esile toodud probleemid. Planeeringute koostamisel ja edasise menetluse käigus jääksid püsima senised praktikas ilmnenud kitsaskohad. Kehtivas seaduse sõnastus ei taga regulatsiooni ühetaolist rakendamist. Mitte midagi tegemisega ei ole võimalik saavutada käesoleva VTK-ga seatud eesmärgid. Planeerimisseaduse kehtimise aeg (3,5 aastat) on piisav, et saada selgust regulatsiooni puudustes ja selle muutmise vajaduses.

Senise regulatsiooni parem rakendamine

Ka senise regulatsiooni parem rakendamine võiks olla üks võimalus, samas on sellel samad miinused – sõnastuse mitmeti tõlgendamise võimaluse jätkumine ei tagaks selle ühetaolist rakendamist ega planeerimisnõuete täitmist, lisaks on probleeme, mida ei ole võimalik olemasoleva regulatsiooni rakendamisega vältida või lahendada.

7.2. Järeldus mitteregulatiivse lahenduse sobimatusest

Mitteregulatiivne lahendus ei sobi seetõttu, et probleeme põhjustab kehtiva seaduse sõnastus, mis võimaldab sätteid erinevalt tõlgendada, samuti ei ole võimalik sõnastust muutmata saavutada kooskõla teiste seadustega (eelkõige KeHS-ga keskkonnamõju strateegilist hindamise programmi puudutavas osas) ja lühendada täna kehtivaid detailplaneeringu menetlemise maksimaalseid tähtaegu, mistõttu on vajalik regulatsiooni muutmine. Sellest tulenevalt muutub regulatsioon selgemaks ja üheselt mõistetavaks, mis omakorda muudab tõhusamaks rakendajate töö ja tagab seeläbi planeeringute parema kvaliteedi. Väljatöötamiskavatsuse punktis 1 välja toodud rakenduslikud probleemid vajavad reguleerimist punktis välja pakutud lahendustega, sest need häirivad menetlusprotsessi ja nende ebakorrapärase rakendamine tekitab ebaühtlast halduspraktikat, mis omakorda võib viia ebavõrdse kohtlemiseni. Ehkki HMS on üldseaduseks PlanS-ile osas, mida viimane ei reguleeri, ei lähtuta planeerimisprotsessis alati HMS põhimõtetest. Arvestada tuleb ka planeerimisprotsessi detailsust ja arengut läbi aegade, mistõttu on põhjendatud teatud HMS sätete ja põhimõtete sätestamine ka PlanS-is. Niisamuti ühtlustatakse HMS-i ja PlanS-i sõnastust.

Seega on eesmärgipäraseks seaduse rakendamiseks sobiv üksnes regulatiivne lahendus. Praktikas saab detailplaneeringute menetlusaegu lühendada ka seadusemuudatusteta.

IV. Probleemi võimalikud regulatiivsed lahendused

8. Välisriigid, mille regulatiivseid valikuid probleemi lahendamiseks on analüüsitud või on kavas seaduseelnõu koostamisel analüüsida

Seaduseelnõu koostamisel ei ole plaanitud põhjalikult analüüsida ühegi riigi regulatiivseid valikuid. Erinevate riikide ruumilise planeerimisega seotud regulatsioone tuleb vaadata loogilises tervikus, mistõttu ei ole võimalik üksikküsimustes teiste riikide regulatiivsetest lahendustest midagi üle võtta. Märkida tuleb, et ruumilise planeerimisega seonduvad küsimused ei ole Euroopa Liidu tasandil üheselt reguleeritud ja seega tegemist valdkonnaga, mis on jäetud liikmesriikide endi reguleerida. Muudatustega ei kavandata planeerimissüsteemis olemuslikke muudatusi, millisel juhul oleks välisriikide praktika analüüsimine vajalik.

Detailplaneeringute menetlusaegade lühendamise võimalusi kaaludes enne Vabariigi Valitsuse seisukoha kujundamist analüüsiti võrreldavate planeeringumenetluste kestusi muudes riikides. Leiti, et võrreldes Tallinnaga on Skandiaaavias näiteid linnadest, kus „detailplaneeringu“ menetlused läbitakse kiiremini (Norra neljas linnas keskmine erasektori „detailplaneering“ 1,4-3,6 aastat; Aalborgis keskmine „detailplaneering“ 1-2 aastat). Samas ei ole riikidevaheliselt võrreldavad ei haldussüsteemid ega detailplaneering kui instrument erinevates riikides, ega ka üldisemas planeeringus määratud tingimuste täpsusaste.

9. Regulaatiivsete võimaluste kirjeldus

9.1 Praktikast ilmnenuid probleeme PlanS jt seaduste rakendamisel;

Alljärgnevalt on toodud välja võimalikud kaalutavad regulatiivsed lahendused PlanS-s ja teistes planeerimisega seonduvates seadustes. Täpsed sõnastusettepanekud töötatakse välja seaduseelnõu koostamise käigus.

Planeerimisseadus

9.1.1 Riigi eriplaneering

9.1.1.1 PlanS-s ühtlustatakse § 41 lg 1 ja lg 2 sõnastus nähes ette, et nii riigi eriplaneeringu asukohavaliku otsuse vastuvõtja kui ka otsuses toodud asjaolude kinnitaja on Vabariigi Valitsus.

9.1.1.2 PlanS-i lisatakse kohustus riigi eriplaneeringu koostamisel kehtestatud ajutisest planeerimis- ja ehituskeelu kehtestamisest teavitada keelust ka kohalike omavalitsusi, kelle territooriumil ehituskeeluga hõlmatud kinnisasi asub.

9.1.1.3 PlanS-i lisatakse nõue, mis näeb ette, et riigi eriplaneeringu kehtestamisest teatamisel tuleb ajalehtedes ja veebis anda lühikokkuvõtte riigi eriplaneeringu sisu kohta, sealhulgas selle kohta, milliseks võivad kujuneda riigi eriplaneeringu elluviimisega eeldatavalt kaasnedavad majanduslikud, sotsiaalsed ja kultuurilised mõjud ning mõju looduskeskkonnale.

9.1.1.4 Mõistete ühtlustamise eesmärgil asendatakse mõiste „asukoha eelvaliku otsus kehtestamine“ läbivalt mõistega „asukoha eelvaliku otsuse tegemine“ (§-d 43 ja 111).

9.1.2 Üldplaneering

9.1.2.1 Üldplaneeringu rohevõrgustikku käsitleva ülesande (§ 75 lg 1 p 10) sõnastust muudetakse ja lisatakse võimalus maakonnaplaneeringus määratud rohevõrgustiku asukoha täpsustamiseks.

9.1.2.2 Üldplaneeringu lageraie tegemisele ja langi suurusele ja raievanusele piirangute seadmist käsitlevas punktis (§ 75 lg 1 p 21) täpsustatakse sõnastust osas, mis puudutab maaomaniku rolli antud ülesande lahendamisel ja tagatakse kooskõla metsaseaduses sätestatuga.

9.1.2.3 Üldplaneeringu ülesandeid täiendatakse (§ 75) lisades lahendatava ülesandena ka kuritegevuse riski vähendavate tingimuste määramine.

9.1.3 KOV eriplaneering

9.1.3.1 PlanS-i lisatakse nõue, mille kohaselt tuleb kohaliku omavalitsuse eriplaneeringu koostamisel kindlasti teha koostööd ka naaberomavalitsustega.

9.1.3.2 PlanS § 101 lõikes 4 asendatakse ekslikult märgitud mõiste „riigi eriplaneeringu koostamise korraldajale“ mõistega „KOV eriplaneeringu koostamise korraldajale“.

9.1.4 Detailplaneering

9.1.4.1 PlanS-s täpsustatakse ehitusloa kohustuslike ehitiste laiendamist puudutavat regulatsiooni ja nähakse ette, et laiendamine ilma detailplaneeringut koostamata on lubatud kuni 33 protsenti hoone esialgu kavandatud mahust proportsionaalselt maa alla ja maa peale.

9.1.4.2 PlanS-i lisatakse säte, mis näeb koostöö ja kaasamise puhul ette, et korteriomanditeks jagatud kinnisomandi puhul loetakse käesolevas seaduses sätestatud kohustus edastada teade kinnisasja omanikule täidetuks ka juhul, kui teade on edastatud korteriühistule.

9.1.4.3 PlanS-s sätestatakse üheselt, kas üldplaneeringut muutva detailplaneeringu algatamise õigus on volikogu ainupädevuses või võib volikogu seda edasi delegeerida ka valitsusele.

9.1.4.4 Detailplaneeringu projekteerimistingimustega asendamist puudutavat regulatsiooni (PlanS § 125 lg 5) täpsustatakse ja sätestatakse, et detailplaneeringu projekteerimistingimustega asendamiseks peavad olema täidetud mõlemad eeldused - ehitise peab mahuliselt ja otstarbalt sobituma piirkonna väljakujunenud keskkonda (arvestades piirkonna hoonestuslaadi), samuti peab üldplaneeringus olema määratud vastava ala kasutus- ja ehitistingimused, sh projekteerimistingimuste aluseks olevad tingimused ning ehitise püstitamine või laiendamine ei tohi olla vastuolus üldplaneeringus määratud muude tingimustega.

9.1.4.5 PlanS-s sätestatakse võimalus, mille kohaselt detailplaneeringu planeeringuala muutmise planeerimisalase tegevuse korraldaja ja huvitatud isiku kokkuleppel on lubatud lisaks planeeringu algatamisele ka planeeringu koostamise käigus.

9.1.4.6 PlanS-i lisatakse regulatsioon, mis võimaldab üldplaneeringu puudumisel detailplaneeringut koostada, kuid sellisel juhul tuleb koostamisel lähtuda üldplaneeringu menetlemisele ettenähtud nõuetest (lisatakse § 124 lg ks 7¹).

9.1.5 Ehitusseadustiku ja planeerimisseaduse rakendamise seadus

Lisada regulatsioon, mis täpsustab, kuidas toimub maakonna- või üldplaneeringus tehtud asukohavaliku aluse riigi- või KOV eriplaneeringus ettenähtud detailse lahenduse koostamine, samuti vaadatakse üle ülejäänud regulatsiooni kooskõla PlanS-ga.

9.1.6 Ehitusseadustik

Muuta ehitusseadustiku § 26 pealkirja ja sõnastust eesmärgiga üheselt sätestada, et antud paragrahvi alusel projekteerimistingimuste andmise eelduseks on nii kehtiva detailplaneeringu kui ka selle koostamise kohustuse puudumine.

9.2 PlanS kooskõlla viimine muude õigusaktidega

9.2.1 PlanS-i kooskõlla viimine KeHJS-s sätestatud keskkonnamõju strateegilise hindamise (KSH) regulatsiooniga

PlanS-i viiakse sisse muudatused, mis ühtlustavad KSH läbiviimise nõuded KeHJS-s sätestatud regulatsiooniga, seda eeskätt KSH programmi muudatavas osas (ehk täna planeerimismenetluses reguleeritud KSH väljatöötamise kavatsus asendatakse KeHJS-s reguleeritud KSH programmiga).

9.2.2 PlanS kooskõlla viimine HMS-i dokumendi kättetoimetamist ja teavitamist käsitleva regulatsiooni põhimõtetega

PlanS –s teadete ja dokumentide kättetoimetamist puuduvat regulatsiooni (n. planeeringu algatamisest, avalikest väljapanekutest ja aruteludest, ajutise planeerimis- ja ehituskeelu kehtestamisest teatamine, jms) muudetakse ja sätestatakse, et teadete edastamine võib toimuda lisaks posti teel teavitamisele ka elektrooniliselt. Nimetatud muudatusega koos on põhjendatud ka ajalehtedes teavitamist puudutava regulatsiooni üle vaatamine kaaludes, kas näiteks kõikides PlanS-s loetletud ajalehtedes (üleriigiline, maakonna- ja KOV ajaleht) kohustuslik teavitamine on alati põhjendatud ja vajalik ja jätta alles teavitamise kohustus vaid lehtedes, milles teavitamist saab lugeda põhjendatuks ja vajalikuks.

9.2.3 PlanS kooskõlla viimine EL õigusega

PlanS-s sisalduv regulatsioon, mis näeb ette, et Vabariigi Valitsusel on kohustus määrata pädev asutus riigi eriplaneeringutega energiataristu kavandamisel lähtudes Euroopa Parlamendi nõuetest, tunnistatakse kehtetuks.

9.3 Eesti Tööandjate Keskliidu poolt Vabariigi Valitsusele esitatud pöördumisest lähtuvad ettepanekud detailplaneeringute menetlustähtaegade lühendamiseks ja täiendavate tähtaegade kehtestamiseks

PlanS-s toodud detailplaneeringute menetlustähtaegade regulatsiooni analüüsitakse lähtudes Vabariigi Valitsuse majandusarengu komisjoni 28.08.2018 koosolekul otsustatust. Selle alusel leitakse optimaalsed lahendused detailplaneeringute menetlustähtaegade lühendamiseks.

10. Regulatiivsete võimaluste põhiseadusega ning Euroopa Liidu ja rahvusvahelise õigusega määratud raamid

PlanS-s ja sellega seonduvalt teistes seadustes kavandatavad muudatused isikute põhiõigusi ei kitsenda. Samuti ei ole suur enamus kavandatavad muudatused otseses puutumuses rahvusvahelise õiguse ja Euroopa Liidu õiguse normidega. Puutumus on punktis 9.5.3 toodud muudatusel, millega tühistatakse norm, mis näeb ette, et Vabariigi Valitsusel on kohustus määrata pädev asutus riigi eriplaneeringutega energiataristu kavandamisel lähtudes Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 347/2013. sätestatud nõuetest, kuna planeerimine ei kuulu enam vastava määruse reguleerimisalasse.

V. Regulatiivsete võimaluste mõjude eelanalüüs ja mõju olulisus.

11. Kavandatavad muudatused ja nende mõjud

Kavandatavad muudatused:

1. PlanS-s ja planeerimisega seonduvates seadustes (EhS, EhSRS) sõnastuse täpsustamine ja muudatuste lisamine

Sotsiaalne mõju

Muudatustest mõjutatud sihtrühm(ad)

- Planeerimisalase tegevuse korraldajad, kelleks on peamiselt kohaliku omavalitsuse üksused, samuti Rahandusministeerium ning Vabariigi Valitsuse otsusel ka Kaitseministeerium või Siseministeerium kui riigi eriplaneeringu koostamise korraldajad.
- Planeerijad, kuivõrd peavad muudatusi planeeringute koostamisel praktikas rakendama.
- Planeeringust huvitatud isikud, kuna regulatsiooni täpsustamisega muutub planeerimismenetlus üheselt arusaadavamaks ka planeeringust huvitatud isikutele (sh arendajatele), kellel on võimalik oma tegevust sellest tulenevalt paremini kavandada.
- Laiem avalikkus, eelkõige isikud, kes soovivad olla planeerimismenetlusse kaasatud

Avalduva mõju kirjeldus ja järelalus mõju olulisuse kohta

Planeerimisregulatsioonis kavandatavad muudatused, mis peamiselt seisnevad regulatsiooni täpsustamises ja praktikas ilmsiks tulnud kitsaskohtade likvideerimises ning sätete korrastamises, mõjutavad positiivselt õigusselgust ja tagavad senisest paremini planeerimis põhimõtete elluviimise. Samas võivad muudatused tekitada vajaduse korraldada KOV-des nende rakendamiseks vastavasisulist koolitust. Rakendajaid tuleb regulatsiooni muudatustega kurssi viia. Arvestades, et Rahandusministeeriumi planeeringute osakonna poolt on koolitust läbi viidud ka seni, ei ole tegemist olulise muudatusega. Küll aga kaasnevad koolitusega positiivsed muutused, kuna see tagab

planeerijatele paremad erialased teadmised ja ühtlustab praktikat planeeringute koostamisel, menetlemisel ja elluviimisel. Samuti paraneb koostöö ja kaasamine planeeringute koostamisel. Arvestades sihtrühma suurust (KOV-id, eelnimetatud ministriumid, planeerijad ja planeeringust huvitatud isikud) ning mõju esinemise sagedust ja selle iseloomu, võib mõju pidada väheoluliseks.

Ebasoovitavate mõjude kaasnemise riski ei ole.

Mõju riigi julgeolekule ja välissuhetele

Muudatustega ei kaasne mõju riigi julgeolekule ja välissuhetele.

Mõju majandusele

Muudatustega ei kaasne otsest mõju majandusele. Kaudselt vähendab regulatsiooni üheselt mõistetavus ennetada kulusid, mis kaasnevad võimalike õiguslike vaidlustega.

Mõju elu- ja looduskeskkonnale

Muudatustega ei kaasne otsest mõju elu- ja looduskeskkonnale. Kaudselt aitab regulatsiooni üheselt mõistetavus kaasa ruumilise planeerimise ja seega elukeskkonna üldise kvaliteedi tõstmisele.

Mõju regionaalarengule

Piirkondade jätkusuutlik areng ja elanike heaolu sõltub oskusliku ruumilise terviklahenduse loomisest, milles arvestatakse piirkonna siseste eripäradega. Planeerimist reguleerivate sätete korrastamisega muutub menetlus mõnevõrra lihtsamaks ja arusaadavamaks. Mõju on positiivne, kuid selle ulatust võib lugeda väikeseks. Arvestades mõju esinemise sagedust ja selle iseloomu, võib mõju pidada väheoluliseks.

Ebasoovitavate mõjude kaasnemise riski ei ole.

Mõju riigiasutuste ja kohalike omavalitsuste korraldusele

Muudatustest on mõjutatud kõik kohalikud omavalitsused (79), samuti Rahandusministeerium, Siseministeerium ja Kaitseministeerium. Regulatsiooni ühtlustamine mõjutab positiivselt planeeringu koostamise korraldajate tööd ning hoiab kokku ressursi, mis kulus mitmeti tõlgendatavate sätete eesmärgi väljaselgitamisele. Ühtlasi väheneb ebasoovitavate mõjude risk tulenevalt rakenduspraktika ühtlustumisest ning väheb oht erinevast tõlgendusest tingitud isikute ebavõrdsele kohtlemisele.

Regulatsioonis kavandatavad muudatused võivad tekitada vajaduse korraldada KOV-des seaduse muudatuste rakendamiseks vastavasisulisi koolitusi. Mõjutatud sihtrühma suurus on keskmine (79 KOV), mõju ulatus ja esinemissagedus aga väike, kuna koolitused ei toimu regulaarselt, vaid vajadus oleks pärast muudatuste jõustumist. Koolitusega kaasnevad koolituskulud, mis hinnanguliselt jäävad ühepäevase koolituskulu piiridesse. Koolitus tagab planeerijatele paremad erialased teadmised ja ühtlustab praktikat detailplaneeringute koostamisel, menetlemisel ja elluviimisel. Kuna regulatsiooni koostajaks on Rahandusministeerium ise, siis ministeeriumidest võib koolitusvajadus olla vaid Kaitseministeeriumil ja Siseministeeriumil, kuid kuna riigi eriplaneeringu regulatsioonis kavandatavad muudatused on väga väikesed on nende selgitamine võimalik ka jooksvalt töö käigus.

Kuna mõjutatud sihtgruppi kuuluvad kõik KOV-id (lisaks 2 ministeeriumit), on sihtgrupi suurus keskmine, kuid muudatuste mõju on positiivne. Arvestades sihtrühma suurst ning mõju esinemise sagedust ja selle iseloomu, võib mõju pidada väheoluliseks.

2. PlanS-s sisalduv keskkonnamõju strateegilist hindamist puudutav regulatsioon viiakse vastavusse keskkonnamõju hindamise ja keskkonnajuhtimissüsteemi seadusega (asendades PlanS-s kasutatava keskkonnamõju strateegilise hindamise väljatöötamise kavatsuse (VTK) regulatsioon KeHJS-s reguleeritud programmi regulatsiooniga.

Sotsiaalne mõju

Muudatustest mõjutatud sihtrühm(ad)

- Planeerimisalase tegevuse korraldajad, kelleks on peamiselt kohaliku omavalitsuse üksused, samuti Rahandusministeerium ning Vabariigi Valitsuse otsusel ka Kaitseministeerium kui riigi eriplaneeringu koostamise korraldajad, keskkonnamõju hindamise juhteksperdid (kelleks KeHJS kohaselt on füüsiline isik, kellel on keskkonnamõju hindamise litsents, või juriidiline isik asjakohase litsentsiga töötaja kaudu).
- Planeerijad ja mõju hindajad, kuivõrd peavad muudatusi planeeringute koostamisel ja mõjude hindamisel praktikas rakendama.
- Planeeringust huvitatud isikud, kuna peavad olema teadlikud regulatsiooni laiema avalikkus, eelkõige isikud, kes soovivad olla planeerimismenetluse kaasatud

Avalduva mõju kirjeldus ja järelendus mõju olulisuse kohta

Täna kehtiva regulatsiooni kohaselt on KSH VTK koostamise korraldajaks planeeringu koostamise korraldaja ehk siis eelkõige KOV. Üleriigilise planeeringu, maakonnaplaneeringu ja riigi eriplaneeringute puhul Rahandusministeerium (teatud juhtudel Kaitseministeerium). Planeeringute KSH ühtlustamine KeHJS regulatsiooniga tooks kaasa, et tulevikus on KSH programmi koostajaks KSH juhteksperdi (koostöös planeeringu koostamise korraldajaga). Samas on Rahandusministeerium ka kehtivat regulatsiooni tõlgendanud nii, et KSH VTK tuleb koostada planeeringu koostamise korraldajal koostöös KSH juhteksperdiga. Seega ei ole mõju praktikale suur. Samas aitab planeeringute KSH läbiviimise praktika ühtlustamine muuta regulatsiooni selgemaks ja lihtsamaks. Samuti aitab see tagada, et KSH-s programmi koostamises osalevad eriteadmised isikud, kuna sageli ei ole KOV-I,

kelle ülesandeks on täna programmiga samasisulise KSH VTK koostamine, piisavalt keskkonnalaste teadmiseiga isikuid. Menetluste ühtlustamine aitab kaudselt tagada keskkonna kaalutluse senisest parema arvestamise planeeringute koostamisel ning tõsta keskkonna kaitstuse üldist taset. Märkida tuleb, et ka kuni 30.06.2015 kehtinud PlanS nägi ette, et KSH läbiviimine toimub vastavalt KeHJS nõuetele.

Muudatusest teavitamiseks võib tekkida vajadus KOV-s koolituste korraldamiseks. Arvestades, et Rahandusministeeriumi planeeringute osakonna poolt on koolitusi on läbi viidud ka seni, ei ole tegemist olulise muudatusega. Küll aga kaasnevad koolitusega positiivsed muutused, kuna see tagab planeerijatele paremad erialased teadmised ja ühtlustab praktikat planeeringute koostamisel, menetlemisel ja elluviimisel.

Arvestades sihtrühma suurust (KOV-id, eelnimetatud ministeeriumid, planeerijad ja planeeringust huvitatud isikud) ning mõju esinemise sagedust ja selle iseloomu, võib mõju pidada väheoluliseks.

Ebasoovitavate mõjude kaasnemise riski ei ole.

Mõju riigi julgeolekule ja välissuhetele

Muudatustega ei kaasne mõju riigi julgeolekule ja välissuhetele.

Mõju majandusele

Muudatustega ei kaasne mõju majandusele.

Mõju elu- ja looduskeskkonnale

Muudatustega kaasneb kaudselt positiivne mõju looduskeskkonnale, kuna muudatus aitab tagada, et juba KSH programm koostamisel osalevad eriteadmistega isikud, mis omakorda aitab tagada looduskeskkonna kaalutluste arvesse võtmise juba menetluse varajases etapis ja tõsta seeläbi keskkonnakaitstuse üldist taset ning aitab kaasa kvaliteetsema elukeskkonna loomisele. Mõju on seega positiivne, kuid arvestades selle iseloomu ja asjaolu, et kuigi KSH juhtekspertide kaasamine KSH VTK koostamisse ei ole kohustuslik, paljud planeeringu koostamise korraldajad seda praktikas siiski teevad, võib mõju pidada väheoluliseks.

Mõju regionaalarengule

Piirkondade jätkusuutlik areng ja elanike heaolu sõltub oskusliku ruumilise terviklahenduse loomisest, milles arvestatakse piirkonna siseste eripäradega. Keskkonnakaalutluste arvesse võtmine planeeringu koostamisel aitab kaasa parema ruumilise lahenduse loomisele ning elanike heaolu tõstmisele. Mõju on positiivne, kuid arvestades selle ulatust võib mõju pidada väheoluliseks.

Ebasoovitavate mõjude kaasnemise riski ei ole.

Mõju riigiasutuste ja kohalike omavalitsuste korraldusele

Muudatusest on mõjutatud kõik kohalikud omavalitsused (79), samuti Rahandusministeerium ja Kaitseministeerium.

Muudatuse tulemusena ei pea planeeringu koostamise korraldajad (KOV-d, Rahandusministeerium ja Kaitseministeerium) KSH VTK-d ise koostama, vaid selle asemel koostab KSH programmi KSH juhtekspert (koos planeeringu koostamise korraldajaga). Võrreldes KSH VTK sisunõuetega lisanduvad programmi rakendamisel mõned täiendavad nõuded, kuid menetlusnõuded jäävad võrreldes kehtiva regulatsiooniga samaks.

Regulatsioonis kavandatavad muudatused võivad tekitada vajaduse korraldada KOV-des seaduse muudatuste rakendamiseks vastavasisulisi koolitusi. Mõjutatud sihtrühma suurus on keskmine (79 KOV), mõju ulatus ja esinemissagedus aga väike, kuna koolitused ei toimu regulaarselt, vaid vajadus oleks pärast muudatuste jõustumist. Koolitusega kaasnevad koolituskulud, mis hinnanguliselt jäävad ühepäevase koolituskulu piiridesse. Koolitus tagab planeerijatele paremad erialased teadmised ja ühtlustab praktikat detailplaneeringute koostamisel, menetlemisel ja elluviimisel. Samuti kaasneb Keskkonnaministeeriumil vajadus KSH läbiviimise juhendmaterjali vastavusse viimiseks muutunud regulatsiooniga. Muudatuse mõju on positiivne, kuid arvestades selle ulatust võib mõju pidada väheoluliseks.

3. Planeerimismenetluses teavitamist ja dokumentide kättetoimetamist puudutavat regulatsiooni kaasajastatakse võimaldades teateid edastada ka elektrooniliselt.

Sotsiaalne mõju

Muudatustest mõjutatud sihtrühm(ad)

- Planeerimisalase tegevuse korraldajad ja menetluse läbiviijad, kelleks on peamiselt kohaliku omavalitsuse üksused, samuti Rahandusministeerium ning Vabariigi Valitsuse otsusel ka Kaitseministeerium kui riigi eriplaneeringu koostamise korraldajad
- Planeerijad, kuivõrd peavad muudatusi planeeringute koostamisel praktikas rakendama.
- Planeerimismenetluse osalised – planeeringust huvitatud isikud, koostöötegiid ja kaasatavad.

Avalduva mõju kirjeldus ja järelendus mõju olulisuse kohta

Täna kehtiva regulatsiooni kohaselt tuleb planeeringu koostamise korraldajal teavitada menetluse olulisematest etappidest menetluses osalejaid. Teadete edastamine toimub peamiselt posti teel, va juhtudel kui isik ise on andnud teada, et eelistab muud viisi teadete edastamiseks (eelkõige teadete edastamist e-posti teel). Samas on elektrooniline suhtlemine aina enam levinud ning eeltoodust on

lähtunud ka haldusmenetluse 1.02.2018 jõustunud regulatsiooni väljatöötamisel. Teadete elektroonilise edastamise võimaldamine planeerimisseaduses võimaldaks kiirendada menetlust ja hoida kokku ressursse, mis kuluvad täna teadete saatmisele posti teel (paberi kulu, tähitud kirja saatmise tasud, ajakulu jms) ja vähendada halduskoormust.

Muudatuse mõju on positiivne ja arvestades sihtrühma suurust (KOV-id, eelnimetatud ministeeriumid, planeerijad ja planeeringust huvitatud isikud) ning mõju esinemise sagedust ja selle iseloomu, võib mõju pidada väheoluliseks.

Ebasoovitavate mõjude kaasnemise riski ei ole.

Mõju riigi julgeolekule ja välissuhetele

Muudatustega ei kaasne mõju riigi julgeolekule ja välissuhetele.

Mõju majandusele

Muudatustega ei kaasne mõju majandusele.

Mõju elu- ja looduskeskkonnale

Muudatustega ei kaasne otsest mõju elu- ja looduskeskkonnale, kuid paberil saadetavate teadete asendamine elektroonilise saatmisega, aitab säästa paberit ja avaldab seega kaudset mõju looduskeskkonnale. Mõju on seega positiivne, kuid arvestades selle iseloomu, võib mõju pidada väheoluliseks.

Mõju regionaalarengule

Muudatustega ei kaasne mõju regionaalarengule

Mõju riigiasutuste ja kohalike omavalitsuste korraldusele

Muudatusest on mõjutatud kõik kohalikud omavalitsused (79), samuti Rahandusministeerium ja Kaitseministeerium.

Muudatuse tulemusena ei pea planeeringu koostamise korraldajad (KOV-d, Rahandusministeerium ja Kaitseministeerium) saatma planeerimismenetluses teateid ja dokumente ainult posti teel (ehk siis tähitud kirjaga), vaid saatmine on lubatud ka elektrooniliselt. Eeltoodu vähendab halduskoormust ja säästab ressursse.

Regulatsioonis kavandatavad muudatused võivad tekitada vajaduse korraldada KOV-des seaduse muudatuste rakendamiseks vastavasisulisi koolitusi. Mõjutatud sihtrühma suurus on keskmine (79 KOV), mõju ulatus ja esinemissagedus aga väike, kuna koolitused ei toimu regulaarselt, vaid vajadus oleks pärast muudatuste jõustumist. Koolitusega kaasnevad koolituskulud, mis hinnanguliselt jäävad ühepäevase koolituskulu piiridesse. Koolitus tagab planeerijatele paremad erialased teadmised ja ühtlustab praktikat detailplaneeringute koostamisel, menetlemisel ja elluviimisel. Muudatuse mõju on positiivne, kuid arvestades selle ulatust võib mõju pidada väheoluliseks.

4. PlanS-s toodud detailplaneeringute menetlustähtaegade regulatsiooni analüüsitakse lähtudes Vabariigi Valitsuse majandusarengu komisjoni 28.08.2018 koosolekul otsustatust ning pakutakse välja lahendused detailplaneeringute menetlustähtaegade lühendamiseks

Sotsiaalne mõju

Muudatustest mõjutatud sihtrühm(ad)

- Detailplaneeringute koostamise korraldajad, kelleks on kohalikud omavalitsused.
- Planeerijad, kuivõrd peavad muudatusi planeeringute koostamisel praktikas rakendama.
- Planeerimismenetluse osalised – planeeringust huvitatud isikud, koostöötegijad ja kaasatavad.

Avalduva mõju kirjeldus ja järeldus mõju olulisuse kohta

Täna kehtiva regulatsiooni kohaselt on detailplaneeringute koostamisel osadele menetlusetappidele seatud kindlad tähtajad (n avaliku väljapaneku kestus, detailplaneeringu koostamise maksimaalne aeg, jm), samas osad menetlusetapid on seaduse tasandil reguleerimata (n ajavahemik detailplaneeringu vastuvõtmisest selle kehtestamiseni, jm). Kehtivate menetlustähtaegade lühendamine ja uute tähtaegade kehtestamine aitab kaasa detailplaneeringute koostamisele kuluva aja lühendamisele (ja seega kiirendab ka planeeringu alusel ehituslubade andmist), samas tuleb silmas pidada, et menetlemise kiiruse tõstmise arvelt ei tohi halveneda planeeritava ruumilise keskkonna kvaliteet. Silmas tuleb pidada, et alati ei sõltu viivitused menetluses planeeringu koostamise korraldajast, vaid planeeringu koostöö tegijate või huvitatud isiku ajakulust. Lisaks tuleb arvestada, et kuna detailplaneeringute tehniline koostamine toimub praktikas eelkõige erasektori ehk arendaja palgatud planeerija poolt, siis mõjutab muudatus lisaks kohalikele omavalitsustele, otseselt ka planeerijate tööd.

Muudatuse mõju on positiivne (eeldusel, et suudetakse vältida eelnimetatud riske) ja arvestades sihtrühma suurust (KOV-id, planeerijad, ja planeeringust huvitatud isikud) ning mõju esinemise sagedust ja selle iseloomu, võib mõju pidada väheoluliseks.

Ebasoovitavate mõjude kaasnemise riske on nimetatud eelpool.

Mõju riigi julgeolekule ja välissuhetele

Muudatustega ei kaasne mõju riigi julgeolekule ja välissuhetele.

Mõju majandusele

Muudatustega võib kaasneda positiivne mõju majandusele.

Mõju elu- ja looduskeskkonnale

Muudatustega ei kaasne otsest mõju elu- ja looduskeskkonnale, kuid regulatsiooni väljatöötamisel tuleb tagada, et menetlustähtajad toetaksid kvaliteetse ehitatud keskkonna teket ega saaks takistuseks sisuliste asjaolude välja selgitamisele ja lahendamisele.

Mõju regionaalarengule

Muudatustega ei kaasne mõju regionaalarengule

Mõju riigiasutuste ja kohalike omavalitsuste korraldusele

Muudatusest on mõjutatud kõik kohalikud omavalitsused, kes peavad oma töö korraldamisel hakkama lähtuma uutest menetlustähtaegadest. Eeltooduga võib kaasneda vajadus töö ümberkorraldamiseks või seniste ülesannete ümberjagamiseks (täpsema mõju hindamiseks on vajalik ka kohalike omavalitsuste arvamus) Muudatuse mõju on üldiselt positiivne, kuid arvestades selle ulatust võib mõju pidada väheoluliseks.

12. Muudatuste koondmõju ettevõtete ja/või kodanike halduskoormusele

Kavandatavate muudatustega ei kaasne olulist mõju ettevõtete ja/või kodanike halduskoormusele. Vähenenud positiivne mõju kaasneb seoses rakenduspraktikate ühtlustamisega, mis vähendab ebasoovitavaid mõjusid nagu tahtmatu ebavõrdne kohtlemine või rakenduslike eksimuste esinemine menetluses. Detailplaneeringu menetlemise maksimaalsete tähtaegade lühendamine vähendab menetlusprotsessi ajakulu.

13. Muudatuste rakendamise seotud riigi ja kohaliku omavalitsuse eeldatavad kulud ja tulud

Kavandatavad muudatused aitavad vähendada halduskoormust. Muudatustega ei kaasne otseseid kulusid ega tulusid riigile ja kohalikele omavalitsustele. Koolitamisega seotud kulud kaetakse iga-aastasest Rahandusministeeriumi planeeringute valdkonna eelarvest.

14. Edasine mõjude analüüs

Käesoleval juhul puudub vajadus põhjaliku mõjuanalüüsi koostamiseks HÖNTE § 46 lõike 3 järgi.VI. Kavandatav õiguslik regulatsioon ja selle väljatöötamise tegevuskava.

15. Valitav lahendus

Valitavaks lahenduseks on VTK punktis 9 käsitletud regulatiivsed võimalused, mis keskenduvad eelkõige planeerimist käsitleva regulatsiooni ühese tõlgendamise ja planeerimispõhimõtete senisest parema järgimise tagamisele, samuti planeerimisregulatsiooni ühtlustamisele teiste regulatsioonidega ning detailplaneeringute kui ehitustegevuse aluseks olevate planeeringute menetlustähtaegade lühendamisele.

-

15.1. Töötatakse välja uus tervikseadus	-	15.2. Muudatused tehakse senise seaduse struktuuris	X
15.3 Selgitus	Kavandatavad muudatused ei ole nii ulatuslikud, et oleks põhjendatud planeerimisseaduse uue tervikteksti koostamine. Muudatused saab teha senise seaduse struktuuris.		

16. Puudutatud ja muudetavad õigusaktid

Planeerimisseadus
Ehitusseadus
Ehitusseaduse ja planeerimisseaduse rakendamise seadus

Keskkonnamõju hindamise ja keskkonnajuhtimissüsteemi seadus
Metsaseadus

17. Edasine kaasamise plaan – keda, millal ja kuidas kaasatakse

Eelnõu koostamisel ja kooskõlastamisel antakse võimalus arvamuse avaldamiseks ministriumitele (ja ametitele), linnade ja valdade liidule, Eesti Planeerijate Ühingule, Eesti Keskkonnamõju Hindajate Ühingule, Eesti Arhitektide Liidule, Eesti Maastikuarhitektide Liidule, Eesti Töoandjate Keskliidule.

Sõltuvalt konkreetse muudatuse iseloomust võib põhjendatud olla ümarlaua korraldamine või mitteametlik suhtlus. Kaasamise eesmärgiks on võtta eelnõu koostamisel aegsasti arvesse osalejate seisukohti.

18. Põhjaliku mõjuanalüüsi toimumise aeg

Põhjalikku mõjuanalüüsi ei koostata.

19. Eeldatav kontseptsiooni (HÕNTE § 1 lg 3) valmimise ja kooskõlastamisele saatmise aeg (kui järgmise sammuna koostatakse eelnõu kontseptsioon)	Kontseptsiooni ei koostata
20. Eeldatav eelnõu avaliku konsultatsiooni ja kooskõlastamise aeg	Lepitakse kokku jooksvalt
21. Õigusakti eeldatav jõustumise aeg	2019 II poolaasta
22. Vastutavate ametnike nimed ja kontaktandmed	Külli Siim, Rahandusministeeriumi planeeringute osakonna nõunik, kylli.siiim@fin.ee